

ทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
Students' Attitudes Toward Education Management at
Rajamangala University of Technology Krungthep

กชมน บรรยายกิจ^{1*}, ปิยะ ศักดิ์เจริญ² และ อุไร สุทธิรัมย์³
¹สาขาการจัดการอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
^{2,3}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
*ผู้รับผิดชอบบทความ

Kotchamon Banyakit^{1*}, Piya Saktawee² and Urai Sutthiyam³
E-mail: arintato@gmail.com¹, Piya_s@ru.ac.th², Urai.5694s@gmail.com³

¹Vocational Education Management, Faculty of Educational,
Ramkhamhaeng University, Thailand

^{2,3}Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

*Corresponding author

Received: February 7, 2019 / Revised: April 4, 2019 / Accepted: April 17, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ และประเภทหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 5 ปี ชั้นปีที่ 2-5 ปีการศึกษา 2560 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 331 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า (1) ทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน (2) ผลการเปรียบเทียบ ทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ และอายุต่างกันมีทัศนคติโดยรวมและรายด้านต่อการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีประเภท หลักสูตรต่างกันมีทัศนคติโดยรวม และด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา

คำสำคัญ: ทัศนคติ; การจัดการศึกษา; มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ การให้คำปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านทรัพยากรทางการศึกษา และด้านการช่วยเหลือสนับสนุนนักศึกษา ไม่พบความแตกต่าง

Abstract

The purposes of study were to study and compared students' attitudes toward education management at Rajamangala University of Technology Krungthep (RUTK). They were classified according to their personal status, including sex, age and education level. The research population consisted of undergraduates at RUTK. The sample population consisted of 331 undergraduates in the four-to-five-year programs studying in years two to five in the academic year 2017. Utilizing techniques of descriptive statistics, the researcher analyzed the data collected in terms of frequency, percentage, mean (*M*), and standard deviation (*SD*). A *t* test technique and the One-Way Analysis of Variance (ANOVA) technique were also employed by the researcher. Findings were as follows: (1) The students' attitudes toward education management at RUTK overall and in each aspect were at a high level in all aspects. (2) In comparing the attitudes of the students, it was found that the students who differed in gender and age did not exhibit corresponding differences in attitudes overall and in each aspect toward education management. The students who differed in programs evinced differences in parallel attitudes overall and in the aspects of instruction and study; teachers and education personnel; research and development; and academic services, occupations and counseling at the statistically significant level of .05. No associated differences were found in respect to the aspects of education resources and student support.

Keywords: attitude; Education Management; Rajamangala University of Technology Krungthep

บทนำ

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 หมวด 1 บททั่วไป มาตรา 6 ระบุถึงการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของ

ตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ มาตรา 8 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ โดยรูปแบบการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาระบบทวิภาคี (พระราชบัญญัติการจัดการอาชีวศึกษาการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ, 2551, หน้า 3) สำหรับการจัดการศึกษาในระบบนั้นเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายวิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน ภารกิจของสถานศึกษาอาชีวศึกษามีภารกิจในการผลิตกำลังคนระดับช่างฝีมือ ระดับช่างเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เน้นให้มีทักษะที่หลากหลาย (multi skill) เปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมฐานความรู้ (social knowledge based) เพื่อการพัฒนาประเทศ ตระหนักในความสำคัญของการสร้างคุณภาพ โอกาส ความร่วมมือ และขับเคลื่อนให้การอาชีวศึกษามีความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการศึกษา พ.ศ. 2558 มุ่งเน้นการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาทั้งปริมาณ และคุณภาพ มีสมรรถนะ ทักษะฝีมือเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนด้านอาชีวศึกษา ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะร่วมกับสถานประกอบการ ตอบสนองความต้องการกำลังคน โดยมีรูปแบบเชิงระบบในการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน

เมื่อพิจารณาแนวโน้มสภาพตลาดแรงงานในปัจจุบัน จำนวนแรงงานอาชีวศึกษามีความขาดแคลนและไม่ตรงสาขาในแต่ละอุตสาหกรรมในภาพรวมทั้งทั่วประเทศควรพิจารณา ดังนี้ เนื่องจากหลักสูตรไม่สอดคล้องสภาพความต้องการแรงงานตามสาขาวิชาชีพ สถานศึกษาอาชีวศึกษาควรดำเนินการจัดทำหลักสูตรระดับสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น สังคม และสถานประกอบการ ซึ่งประเด็นปัญหาการขาดแคลนแรงงานอาชีวศึกษานั้น ปกป้อง จันวิทย์ (2558) ได้แสดงทัศนะปัญหาของระบบอาชีวศึกษาไทย กล่าวคือปัจจุบันภาครัฐประเมินว่า สังคมเศรษฐกิจไทยมีความต้องการกำลังแรงงานสายอาชีวะปีละประมาณ 4 แสนคน แต่มีนักเรียนในระบบประมาณ 2.8 แสนคนเท่านั้น ทั้งนี้จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีวะยังลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนจำนวนนักเรียนอาชีวะระดับ ปวช. ต่อนักเรียนมัธยมปลายสายสามัญ ลดลงจาก 40: 60 ในปี พ.ศ. 2551 เหลือ 35: 65 ในปี พ.ศ. 2555 ปัญหาการขาดแคลนแรงงานอาชีวะจำนวนมากในตลาดแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการได้ตั้งเป้าหมายว่าจะเพิ่มสัดส่วนนักเรียนสายอาชีวะต่อสายสามัญจาก 35: 65 เป็น 45: 55 ในปีการศึกษา 2557 และเป็น 51: 49 ในปีการศึกษา 2558 และจากการศึกษาเรื่อง “การปฏิรูปอาชีวศึกษาของประเทศไทย” พบว่าปัญหาคุณภาพของระบบอาชีวศึกษาข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติปี พ.ศ. 2556 มีงานช่างเทคนิค และช่างฝีมือรวมกันมากถึง 35,000 ตำแหน่ง ขณะที่ในปีเดียวกันมีผู้เพิ่งจบ ปวส. สายเทคนิคทั้งหมด 120,000 คน หมายความว่าผู้จบการศึกษาควรได้เข้าทำงานจนเต็มทุกตำแหน่งที่ว่างอยู่ แต่สภาพเป็นจริง คือ ตลาด แรงงานกลับยังขาดแคลน เพราะผู้จบ ปวส. 47% เลือกทำงานในอาชีพอื่นที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าช่างเทคนิคหรือช่างฝีมือ และอีก 20% ไม่ได้ทำงาน และอีก

19% เลือกเรียนต่อ ส่วนผู้เข้าทำงานเป็นช่างเทคนิคและช่างฝีมือมีเพียง 14% สาเหตุที่ผู้จบการศึกษาต้องเข้าทำงานที่ใช้ทักษะความรู้ในระดับต่ำกว่าการศึกษาที่จบมานั้น พบว่าระบบอาชีวศึกษาไม่สามารถผลิตบุคลากรที่มีทักษะความรู้ตรงกับความต้องการของนายจ้างได้ ทำให้สถานประกอบการเลือกที่จะจ้างผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีเพื่อทำงานเทคนิค และเลือกจ้างแรงงานการศึกษาพื้นฐานมาทำงานช่างฝีมือ ทำให้สถานประกอบการยังต้องแบกรับภาระต้นทุนในฝึกอบรมทักษะให้แก่คนทำงานก่อนปฏิบัติงานจริงเพิ่มขึ้นอีก ทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง ความเข้าใจว่าการเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาจะแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานได้ จึงเป็นการแก้ไขปัญหามาตรังจุดอีกทั้งคุณภาพของผู้จบการศึกษาก็ไม่ได้มีเพิ่มขึ้น ปัญหาคุณภาพอาชีวศึกษาภาคปริกตมีสาเหตุสำคัญดังนี้ (1) การละเลยทักษะความรู้พื้นฐานของผู้เรียน (2) หลักสูตรไม่เชื่อมโยงกับทักษะที่ต้องใช้ในโลกรการทำงานจริง เนื้อหาหลักสูตรควรได้รับการปรับปรุงไม่ให้อ้าสมัยจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์ (3) ระบบอาชีวศึกษาขาดการส่งเสริมด้านทรัพยากรอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดอาจารย์และอุปกรณ์ครุภัณฑ์ซึ่งสำคัญที่สุด อีกทั้งระบบประกันคุณภาพวิทยาลัยอาชีวศึกษายังมีข้อบกพร่อง ทั้งการประกันคุณภาพภายในที่ยังไม่มีประสิทธิผลเพราะใช้กลไกการประเมินตนเอง ในส่วนการประกันคุณภาพภายนอกก็ขาดประสิทธิภาพ เพราะตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณภาพการเรียนการสอนนั้นมีน้ำหนักเพียง 20% ส่วนมากเน้นให้น้ำหนักที่การตรวจสอบการจัดกิจกรรม และจัดการภายในถึง 69% ทำให้สถานศึกษามีภาระจัดทำ จัดเก็บเอกสารจำนวนมากเพื่อเป็นหลักฐานว่าดำเนินกิจกรรมจริง ดังนั้นระบบประกันคุณภาพภายนอก นอกจากจะไม่ช่วยพัฒนาคุณภาพวิทยาลัยอาชีวศึกษาแล้ว ยังเพิ่มภาระให้แก่วิทยาลัย ทำให้ปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาที่แท้จริงจึงยังไม่ถูกค้นพบและไม่ได้รับการแก้ไขด้วยสาเหตุเหล่านี้คุณภาพอาชีวศึกษาไทย จึงเป็นอีกวาระด้านการศึกษาที่ต้องได้รับการปฏิรูปเร่งด่วน (ณัฐสิริ รัชเกียรติวงศ์, 2559) ที่ผ่านมามีการพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาของประเทศยังมีปัญหาหลายด้านได้แก่ การขาดทิศทางและเป้าหมายการผลิตและพัฒนาโดยรวม มีผลให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามความพร้อมของสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของบุคคลและประเทศชาติ กระแสปฏิรูประบบนิเทศและประชาชนทั่วไป ทำให้สัดส่วนผู้เรียนด้านอาชีวศึกษามีน้อย ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนกำลังแรงงานระดับกลางอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง นอกจากนี้การเพิ่มจำนวนสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษาของรัฐ ทำให้จำนวนผู้เรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีแนวโน้มลดลง ส่งผลต่อการลงทุนของภาคเอกชนรวมทั้งคุณภาพและสมรรถนะของกำลังคนผลิต ยังไม่สามารถสนองความต้องการของผู้ใช้หรือสถานประกอบการได้เท่าที่ควรเป็นต้น (บรรเลง ศรีนิล และคณะ, 2548)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (2558) เป็นสถาบันอุดมศึกษาสายอาชีพที่สำคัญสถาบันหนึ่งของชาติเปิดสอนในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ประกอบด้วย 7 คณะ และ 1 วิทยาลัย คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและวิทยาลัยนานาชาติ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2560-2564 สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแผนพัฒนาประเทศ

และ ข้อมูลจากการระดมความคิดเห็น ประกอบด้วย (1) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 (2) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (3) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (4) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ระยะที่ 2 (5) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 (6) นโยบายสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (7) วิสัยทัศน์อธิการบดี วาระที่ 2 และ (8) SWOT มหาวิทยาลัยเพื่อจัดทำแผนพัฒนาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2560-2574) ผลการวิเคราะห์ SWOT ของมหาวิทยาลัยพบประเด็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายใน ด้านจุดอ่อน 7 ประเด็นคือ (1) บุคลากรขาดการทำงานเป็นทีม (2) ความสามารถด้านการผลิตงานวิจัยและการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ยังมีน้อย (3) ขาดการพัฒนาองค์กรและบุคลากรสู่สากล (4) เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการยังขาดประสิทธิภาพ (5) ขาดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (6) ขาดการประชาสัมพันธ์แบบครบวงจรและเข้าถึง (7) จำนวนอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ. ในส่วนประเด็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก ในด้านภัยคุกคาม 6 ประเด็นคือ (1) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทย ส่งผลให้จำนวนผู้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาลดลง (2) คุณภาพของนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย มีคุณภาพระดับปานกลาง (3) ค่านิยมของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาสายอาชีพศึกษา (4) ค่านิยมของนักศึกษาที่ต้องการเรียนสายสังคมศาสตร์มากกว่าสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (5) มาตรฐานการศึกษาของประเทศในภูมิภาคอาเซียน (6) การเกิดขึ้นของ Corporate University และการเข้ามาของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, 2558)

ดังนั้น ด้วยปัญหาดังกล่าวข้างต้นย่อมมีผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อเป็นประโยชน์ในด้านใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษาที่มีเพศ อายุ และประเภทหลักสูตรต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหลักสูตร 4 ปีและหลักสูตร 5 ปี ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 2,277 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหลักสูตร 4 ปี เฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 2-4 และหลักสูตร 5 ปี เฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 2-5 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตาราง Krejcie and Morgan (1970) โอกาสเกิดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 และระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 331 คน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 ตัวแปรต้น คือ สถานภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทหลักสูตร
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน ครูและบุคลากรทางการศึกษา การวิจัยและพัฒนา การบริการวิชาการและวิชาชีพ การให้คำปรึกษา ทรัพยากรทางการศึกษา การช่วยเหลือสนับสนุนนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านการวิจัยและพัฒนาด้านการบริการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ การให้คำปรึกษา ด้านทรัพยากรทางการศึกษา และด้านการช่วยเหลือสนับสนุนนักศึกษา
2. เป็นแนวทางแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยทางอาชีวศึกษาอื่น ๆ เป็นต้น ในการพิจารณาวางแผนดำเนินการ ปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการกำหนดนโยบายทางการศึกษาอย่างถูกต้อง อันจะนำมาซึ่งคุณภาพทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาอย่างยั่งยืนต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยอ้างอิงจากทฤษฎีทัศนคติของนักวิชาการ ดังต่อไปนี้

Zimbardo and Ebbesen (อ้างถึงใน พรทิพย์ บุญนิพัทธ์, 2531, หน้า 49) สามารถแยกองค์ประกอบของทัศนคติ ได้ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (the cognitive component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปทั้งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือคิดว่าสิ่งใดดีก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่า สิ่งใดไม่ดี ก็จะมี ทัศนคติ ที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (the affective component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้นเป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (the behavioral component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

จะเห็นได้ว่า การที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างก็เนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจ มีความรู้สึก หรือมีแนวความคิดแตกต่างกันนั่นเอง ดังนั้นส่วนประกอบทางด้านความคิด หรือ ความรู้ความเข้าใจ จึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบขั้นพื้นฐานของ ทัศนคติ และส่วนประกอบนี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคล อาจออกมาในรูปแบบแตกต่างกัน ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้

Allport (1975) ได้ให้ความเห็นเรื่อง ทัศนคติ ว่าอาจเกิดขึ้นจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ เด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีจากบิดามารดา ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่แล้วรับมาปฏิบัติตามต่อไป

2. เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง คือ แยกสิ่งใดดี ไม่ดี เช่น ผู้ใหญ่กับเด็กจะมีการกระทำที่แตกต่างกัน

3. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมี ทัศนคติไม่ดีต่อครู เพราะเคยตำหนิตน แต่บางคนมีทัศนคติที่ดีต่อครูคนเดียวกันนั้น เพราะเคยชมเชยตนเสมอ

4. เกิดจากการเลียนแบบหรือรับเอาทัศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น เด็กอาจรับทัศนคติของบิดามารดาหรือครูที่ตนนิยมชมชอบมาเป็นทัศนคติของตนได้

Krech and Crutchfield (1948) ได้ให้ความเห็นว่า ทัศนคติอาจเกิดจาก

1. การตอบสนองความต้องการของบุคคล นั่นคือ สิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนได้ บุคคลนั้นก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากสิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนไม่ได้ บุคคลนั้นก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. การได้เรียนรู้ความจริงต่าง ๆ อาจโดยการอ่านหรือจากคำบอกเล่าของผู้อื่นก็ได้ ฉะนั้นบางคนจึงอาจเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้อื่น จากการฟังคำติฉินที่ใคร ๆ มาบอกไว้ก่อนก็ได้

3. การเข้าไปเป็นสมาชิกหรือสังกัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง คนส่วนมากมักยอมรับเอา ทัศนคติของกลุ่มมาเป็นของตน หากทัศนคตินั้นไม่ขัดแย้งกับทัศนคติของตนเกินไป

4. ทัศนคติมีส่วนสำคัญกับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นด้วยคือ ผู้ที่มีบุคลิกภาพสมบูรณ์มักมองผู้อื่นในแง่ดี ส่วนผู้ปรับตัวยากจะมีทัศนคติในทางตรงข้าม คือมักมองว่ามีคนคอยอิจฉาริษยาหรือคิดร้ายต่าง ๆ ต่อตน

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520, หน้า 64-65) กล่าวถึงการเกิด ทัศนคติ ว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ (learning) จากแหล่งทัศนคติ (source of attitude) ต่าง ๆ ที่อยู่มากมาย และแหล่งที่ทำให้เกิดทัศนคติที่สำคัญคือ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (specific experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทิศทางที่เขาเคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น (communication from others) จะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากผู้อื่นได้ เช่น เด็กที่ได้รับการสั่งสอนจากผู้ใหญ่จะเกิดทัศนคติต่อการกระทำต่าง ๆ ตามที่เคยรับรู้มา

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (models) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้ เช่น เด็กที่เคารพเชื่อฟังพ่อแม่ จะเลียนแบบการแสดงท่าชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งตามไปด้วย

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (institutional factors) ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือหน่วยงาน เป็นต้น

ธงชัย สันติวงษ์ (2539, หน้า 166-167) กล่าวว่า ทัศนคติก่อตัวเกิดขึ้นมา และเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัยหลายประการด้วยกันคือ

1. การจูงใจทางร่างกาย (biological motivation) ทัศนคติจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งกำลังดำเนินการตอบสนองตามความต้องการ หรือแรงผลักดันทางร่างกายตัวบุคคลจะสร้างทัศนคติที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งของที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนได้

2. ข่าวสารข้อมูล (information) ทัศนคติจะมีพื้นฐานมาจากชนิดและขนาดของข่าวสารที่ได้รับรวมทั้งลักษณะของแหล่งที่มาของข่าวสารด้วยกลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็นและเข้าใจปัญหาต่าง ๆ (selective perception) ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้ามาสู่บุคคลนั้น จะทำให้บุคคลนั้นเก็บไปคิดและสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

3. การเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (group affiliation) ทัศนคติบางอย่างอาจมาจากกลุ่มต่าง ๆ ที่บุคคลเกี่ยวข้องกับอยู่ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว วัด กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา กลุ่มสังคมต่าง ๆ โดยกลุ่มเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมของค่านิยมต่าง ๆ แต่ยังมี การถ่ายทอดข้อมูลให้แก่บุคคลในกลุ่ม ซึ่งทำให้สามารถสร้างทัศนคติขึ้นได้ โดยเฉพาะครอบครัวและกลุ่มเพื่อนร่วมงาน เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด (primary group) ที่จะเป็แหล่งสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลได้

4. ประสบการณ์ (experience) ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลต่าง ๆ ตีค่าสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์มาจนกลายเป็นทัศนคติได้

5. ลักษณะท่าทาง (personality) ลักษณะท่าทางหลายประการต่างก็มีส่วนทางอ้อมที่สำคัญในการสร้างทัศนคติให้กับตัวบุคคล

รัตนา สว่างวัฒนานนท์ (2554, หน้า 14-15) ระบุว่า การก่อตัวของทัศนคติ (the formation of attitude) แต่ละประเภะนั้น จะก่อตัวขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปได้เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ของการก่อตัวของทัศนคติเท่าที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ในความเป็นจริงจะมีได้มีการเรียงลำดับตามความสำคัญแต่อย่างใดเลย ทั้งนี้เพราะแต่ละปัจจัย ปัจจัยใดมีความสำคัญมากกว่าขึ้นอยู่กับ การอ้างอิงเพื่อก่อตัวเป็นทัศนคตินั้น บุคคลดังกล่าวได้เกี่ยวข้องกับสิ่งของหรือแนวคิดที่มีลักษณะแตกต่างกันไปอย่างไร ซึ่ง Carrell (อ้างถึงใน รัตนา สว่างวัฒนานนท์, 2554 หน้า 14-15) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดทัศนคติและอธิบายว่า การเกิดทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ได้แก่

1. พื้นฐานของแต่ละบุคคลหรือเบื้องหลังทางประวัติศาสตร์ (historical setting) หมายถึง ลักษณะทางด้านชีวประวัติของแต่ละคน ได้แก่ สถานที่เกิด สถานที่เจริญเติบโต สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ผ่านมา จะเป็นตัวหล่อหลอมบุคลิกภาพของบุคคลและเป็นปัจจัยนำไปสู่การเกิดทัศนคติของคนนั้น ๆ
2. สิ่งแวดล้อมทางสังคม (social environment) ได้แก่ การปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีต่อกันและกัน เช่นการเปิดรับข่าวสาร กลุ่ม และบรรทัดฐานของกลุ่ม สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับบุคคล และประสบการณ์
3. กระบวนการสร้างบุคลิกภาพ (personality process) และสิ่งที่เกิดขึ้นมาก่อน (Predispositions) เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานในการสร้างทัศนคติของแต่ละบุคคล ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล

วุฒิชัย จำนง และคณะ (2527) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของทัศนคตินั้นมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือ

1. การรู้ (cognition) ประกอบด้วยความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายทัศนคติ สิ่งสำคัญ ขององค์ประกอบนี้คือ จะประกอบด้วยความเชื่อที่ได้ประเมินค่าแล้วว่าชื่นชมหรือไม่ชื่นชมดีหรือไม่ดี และยังรวมไปถึงความเชื่อในใจว่า ควรจะมีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างไรต่อเป้าหมายทัศนคตินั้น จึงจะเหมาะสมที่สุด
2. ความรู้สึก (feeling) หมายถึง อารมณ์ที่มีต่อเป้าหมายทัศนคตินั้น เป้าหมายจะถูกมองด้วยอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ
3. แนวโน้มพฤติกรรม (action tendency) หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทัศนคติ ถ้าบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อเป้าหมาย เขาจะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมช่วยเหลือสนับสนุนเป้าหมายนั้น ถ้าบุคคลมีทัศนคติในทางลบต่อเป้าหมาย เขาก็จะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมทำร้ายหรือทำลายเป้าหมายนั้นเช่นกัน

มีผู้ให้ความหมายของทัศนคติที่ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ ดังนี้

Roger (อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533 หน้า 122) พบว่า ทัศนคติเป็นดัชนีชี้ว่าบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุหรือสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ทัศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (interpersonal communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

Kendler (1963, p. 572) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาในทางสนับสนุนหรือต่อต้านบุคคล สถาบัน สถานการณ์หรือแนวความคิด

Good (1959, p. 48) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ที่เป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ

Newcomb (1854, p. 128) กล่าวว่า ทัศนคติ ซึ่งมีอยู่ในเฉพาะคนนั้นขึ้นกับสิ่งแวดล้อม อาจแสดงออกในพฤติกรรมซึ่งเป็นไปได้ใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะชอบหรือพึงพอใจ ซึ่งทำให้ผู้อื่นเกิดความรักใคร่อยากใกล้ชิดสิ่งนั้น ๆ หรืออีกลักษณะหนึ่งแสดงออกในรูปความไม่พอใจเกลียดชังไม่อยากจะใกล้ชิดสิ่งนั้น

Munn (1971, p. 71) กล่าวว่า ทักษะคือ ความรู้สึกและความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อสิ่งของบุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอดู ๆ ในทางที่จะยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดง ปฏิบัติตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด

Murphy, Murphy and Newcomb (1973, p. 887) กล่าวว่า ทักษะคือ หมายถึง ความชอบหรือไม่ชอบ พึงใจหรือไม่พึงใจที่บุคคลแสดงออกมาต่อสิ่งต่าง ๆ

Allport (อ้างอิงใน นพมาศ ธีรเวคิน, 2539, หน้า 90) กล่าวว่า ทักษะคือ สภาวะทางจิตและ สภาวะทางประสาทเกี่ยวกับความพร้อม ซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์เป็นตัวนำหรือมีอิทธิพลเหนือการ ตอบสนองของแต่ละบุคคลที่มีต่อวัตถุและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

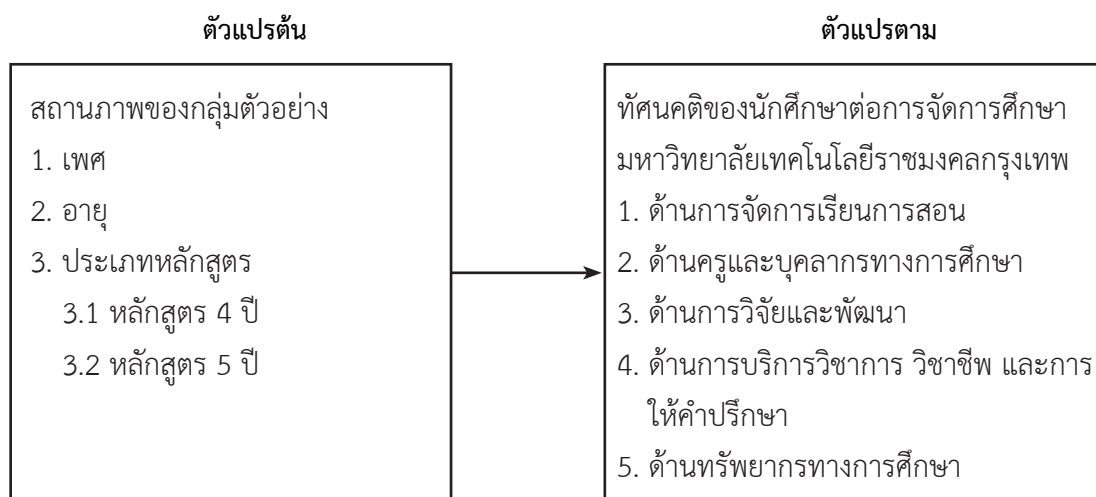
Belkin and Skydell (1979, pp. 11-12) กล่าวว่า ทักษะคือ แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนอง ในทางที่เป็นความพอใจไม่พอใจต่อผู้คนเหตุการณ์สิ่งต่างอย่างสม่ำเสมอและคงที่

ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์ (2541, หน้า 15) กล่าวว่า ทักษะคือการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ที่ชอบ หรือไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น ๆ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกถึงความพอใจ ความเห็นด้วย ความชอบและให้การสนับสนุน เป็นต้น ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกถึงความไม่พึงพอใจ ความไม่เห็นด้วย ความไม่ชอบและไม่ ให้การสนับสนุน เป็นต้น และความรู้สึกที่เป็นกลางคือไม่มีความรู้สึกใด ๆ โดยบุคคลจะแสดงออกทางด้าน ความรู้สึกทางพฤติกรรม แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้จากการ กล่าวคำพูดสนับสนุน การแสดงออกทางหน้าตาหรือท่าทางที่บ่งบอกถึงความรู้สึกที่พึงพอใจและพฤติกรรม ภายใน เป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้ ชอบหรือไม่ชอบ ก็ไม่แสดงออกหรือจะเป็นความรู้สึกกลาง ๆ ก็ไม่แสดงออกถ้าเป็นเป็นพฤติกรรมภายใน

สรุปได้ว่า ทักษะคือ หมายถึง แนวความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด ที่ได้จากการประเมินสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นไปได้ทั้งในทางที่จะยอมรับ หรือปฏิเสธ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการเก็บข้อมูล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยเนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทักษะคตินักศึกษาต่อการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert)

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามได้ค่า IOU อยู่ระหว่าง 0.6-1.0 จากนั้นนำแบบสอบถามแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 30 ชุด เพื่อทดลองใช้แบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 และใช้จริงเมื่อนำแบบสอบไปแจกประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 331 ชุด ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ระหว่างวันที่ 10 พฤษภาคม-30 มิถุนายน พ.ศ. 2561

นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจความสมบูรณ์ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติ โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และอำนาจจำแนกกว่ามีความแปรปรวนใช้การทดสอบค่าที (t test) ซึ่งเป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มและวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุ 21 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เรียนในหลักสูตร 4 ปี
2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา และด้านการบริการด้านวิชาการและวิชาชีพ การให้คำปรึกษาสูงที่สุด รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอน ต่ำสุดคือด้านทรัพยากรทางการศึกษา
3. นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีทัศนคติโดยรวมและรายด้านต่อการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติโดยรวมและรายด้านต่อการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติโดยรวมต่อการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษามีทัศนคติโดยรวมและรายด้านต่อการจัดการศึกษา ไม่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะว่าการเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (group affiliation) ทัศนคติบางอย่างอาจมาจากกลุ่มต่าง ๆ ที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว วัด กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา กลุ่มสังคมต่าง ๆ โดยกลุ่มเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมของค่านิยมต่าง ๆ แต่ยังมี การถ่ายทอดข้อมูลให้แก่บุคคลในกลุ่ม ซึ่งทำให้สามารถสร้างทัศนคติขึ้นได้ โดยเฉพาะครอบครัวและกลุ่มเพื่อนร่วมงาน เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด (primary group) ที่จะ เป็นแหล่งสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Carrell (รัตน สว่างวัฒนานนท์, 2554, หน้า 14-15) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดทัศนคติ และอธิบายว่า การเกิดทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ได้แก่สิ่งแวดล้อมทางสังคม (social environment) ได้แก่ การปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีต่อกันและกัน เช่นการเปิดรับข่าวสาร กลุ่ม และบรรทัดฐานของกลุ่ม สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับบุคคล และประสบการณ์

2. จำแนกตามอายุ พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติโดยรวมและรายด้านต่อการจัดการศึกษา ไม่แตกต่างกันอาจจะเป็นเพราะ การได้เรียนรู้ความจริงต่าง ๆ อาจโดยการอ่านหรือจากคำบอกเล่าของผู้อื่นก็ได้ และการเข้าไปเป็นสมาชิกหรือสังกัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง คนส่วนมากมักยอมรับเอาทัศนคติของกลุ่มมาเป็นของตน หากทัศนคตินั้นไม่ขัดแย้งกับทัศนคติของตนเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520, หน้า 64-65) กล่าวถึงการเกิดทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ (learning) จากแหล่งทัศนคติ (source of attitude) ต่าง ๆ ที่อยู่มากมาย และแหล่งที่ทำให้คนเกิดทัศนคติที่สำคัญ คือการติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น (Communication from others) จะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากผู้อื่น

3. จำแนกตามประเภทหลักสูตร พบว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติโดยรวมต่อการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (the behavioral component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และ

ความรู้สึก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทัศนคติของ Zimbardo and Ebbesen (อ้างถึงใน พรทิพย์ บุญนิพัทธ์, 2531, หน้า 49) และยังสอดคล้องกับแนวคิดของศิริชัย พงษ์วิชัย (2551) กล่าวว่า ทัศนคติมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ ด้านความเข้าใจหรือความรู้ (cognitive) ด้านความรู้สึก (affective) และด้านพฤติกรรม (behavior)

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน จำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงจัดหาคณาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในสายวิชาชีพที่ขาดแคลนมาปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้น ๆ
2. ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ เปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในทุกด้านจากครูและบุคลากร เพื่อนำไปสู่การวางแผนระดับนโยบายการบริหารเชิงระบบทั้งองค์กร
3. ด้านการวิจัยและพัฒนา ให้มีการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ
4. ด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ การให้คำปรึกษา ให้มีการสำรวจความต้องการของชุมชนและสังคม พัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการถ่ายทอดสู่บุคลากรภายในองค์กรและเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวาง
5. ด้านทรัพยากรทางการศึกษา รวบรวมความต้องการด้านทรัพยากรจากแผนงานที่มีการจำแนกอย่างเป็นหมวดหมู่ชัดเจน ทั้งด้านบุคลากร ที่ดิน อาคาร สิ่งก่อสร้าง วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและเพียงพอ ตลอดจนวิทยุโทรทัศน์ดาวเทียม อินเทอร์เน็ต
6. ด้านการช่วยเหลือสนับสนุนนักศึกษา จัดให้มีโครงการสนับสนุนทุนการศึกษานักศึกษาที่ขาดแคลนอย่างพอเพียง ยุติธรรมและทั่วถึง จนสำเร็จการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐสิฏี รัชเกียรติวงศ์. (2559). *มองลึกคุณภาพอาชีพฯไทย สู่ทางแก้ไขตรงจุด*. ค้นเมื่อ 6 เมษายน 2561, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/638574>
- ธงชัย สันติวงศ์. (2539). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- นพมาศ ธีรเวคิน. (2539). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บรรเลง ศรีนิล และคณะ. (2548). *เส้นทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ปกป้อง จันวิทย์. (2558). *ทัศนะปัญหาของระบบอาชีวศึกษาไทย*. ค้นเมื่อ 6 เมษายน 2561, จาก <http://pokpong.org/writing/vocational-education/>
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

- ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์. (2541). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรทิพย์ บุญนิพัทธ์. (2531). *ทัศนคติ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาว่าด้วยการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ. (2551, มีนาคม 5). *ราชกิจจานุเบกษา*, 125(43 ก), 3.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. (2558). *แนวคิดการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ*. ค้นเมื่อ 5 เมษายน 2561, จาก http://www.rmutk.ac.th/?page_id=339
- รัตนา สว่างวัฒนานนท์. (2554). *ทัศนคติทางด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์แบ่งแต่งหน้าแบบตลับของผู้บริโภคสตรีในจังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ-มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วุฒิชัย จำนง และคณะ. (2527). *พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย (2551) *การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). *แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรม*. ค้นเมื่อ 6 เมษายน 2561, จาก <http://www.novabizz.com/Nova Ace/Attitude.htm>
- Allport, G. (1975). *The nature of personality: Selected papers*. Retrieved November 19, 2018, from <http://www.oknation.net/blog/choopong/>
- Belkin, G., & Skydell, R. H. (1979). *Foundation of psychology*. Boston: Houghton Mifflin.
- Good, C. V. (Ed.) (1959). *Attitude*. Retrieved November 19, 2018, from <http://www.novabizz.com/Nova Ace/Attitude.htm>
- Kendler, H. H. (1963). *Attitude*. Retrieved November 19, 2018, from <http://sarawud.com>
- Krech, D., & Crutchfield, R. S. (1948). *Theory and problem of social psychology*. London: McGraw.-Hill.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Munn, N. L. (1971). *Introduction to psychology*. Boston: Houghton Mifflin.
- Murphy, G., Murhhy, L., & Newcomb, T. (1973). *Attitude*. Retrived Oterber 25, 2018, from <http://www.novabizz.com/Nova Ace/Attitude.htm>
- Newcomb, (1854). *Attitude*. Retrieved November 19, 2018, from <http://www.novabizz.com/Nova Ace/Attitude.htm>